

MAVININ
KIZI

Emily

UMUT MEVSİMİ

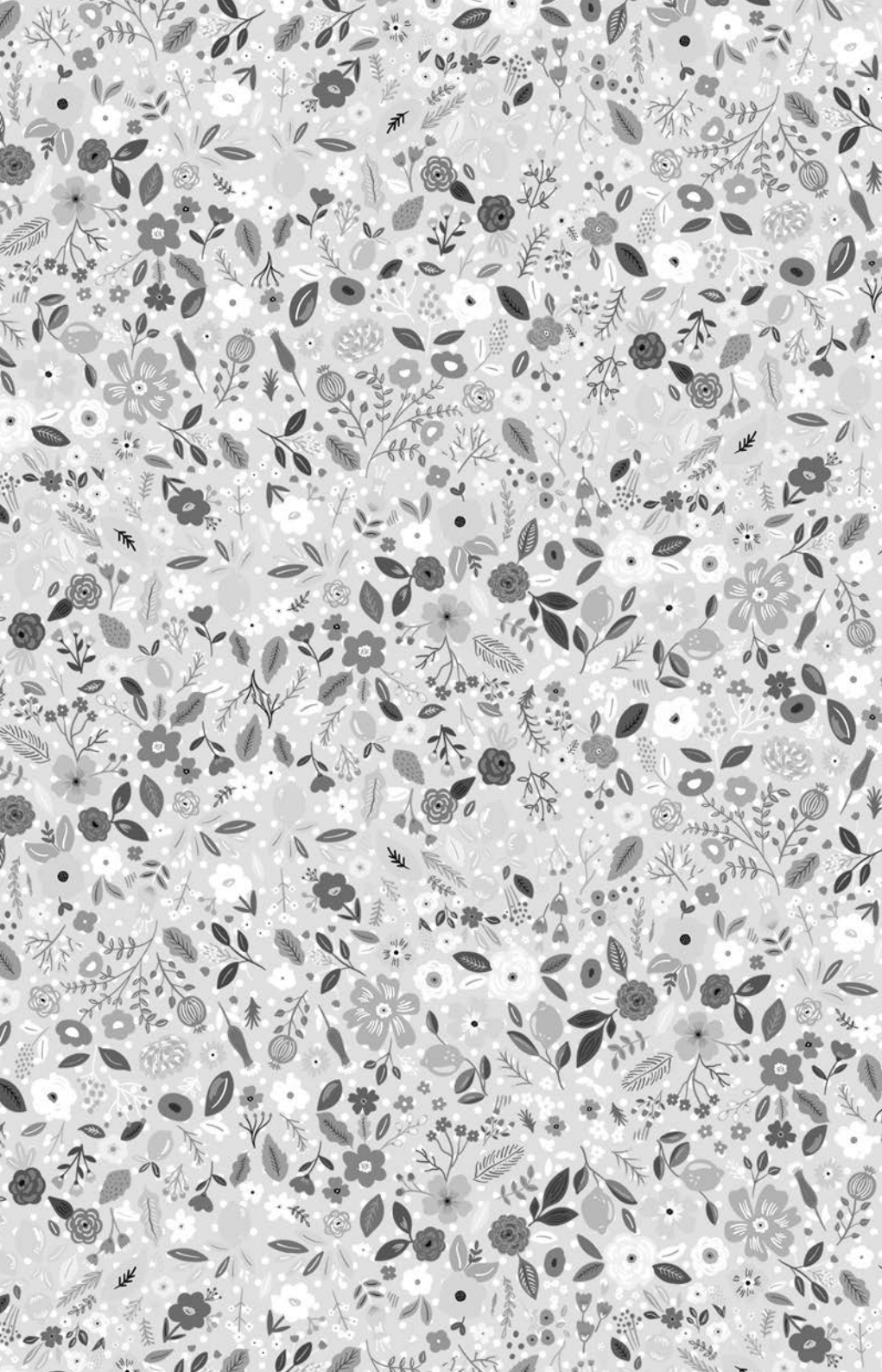
BBC NEWS
EN ETKİLİ
100 ROMAN

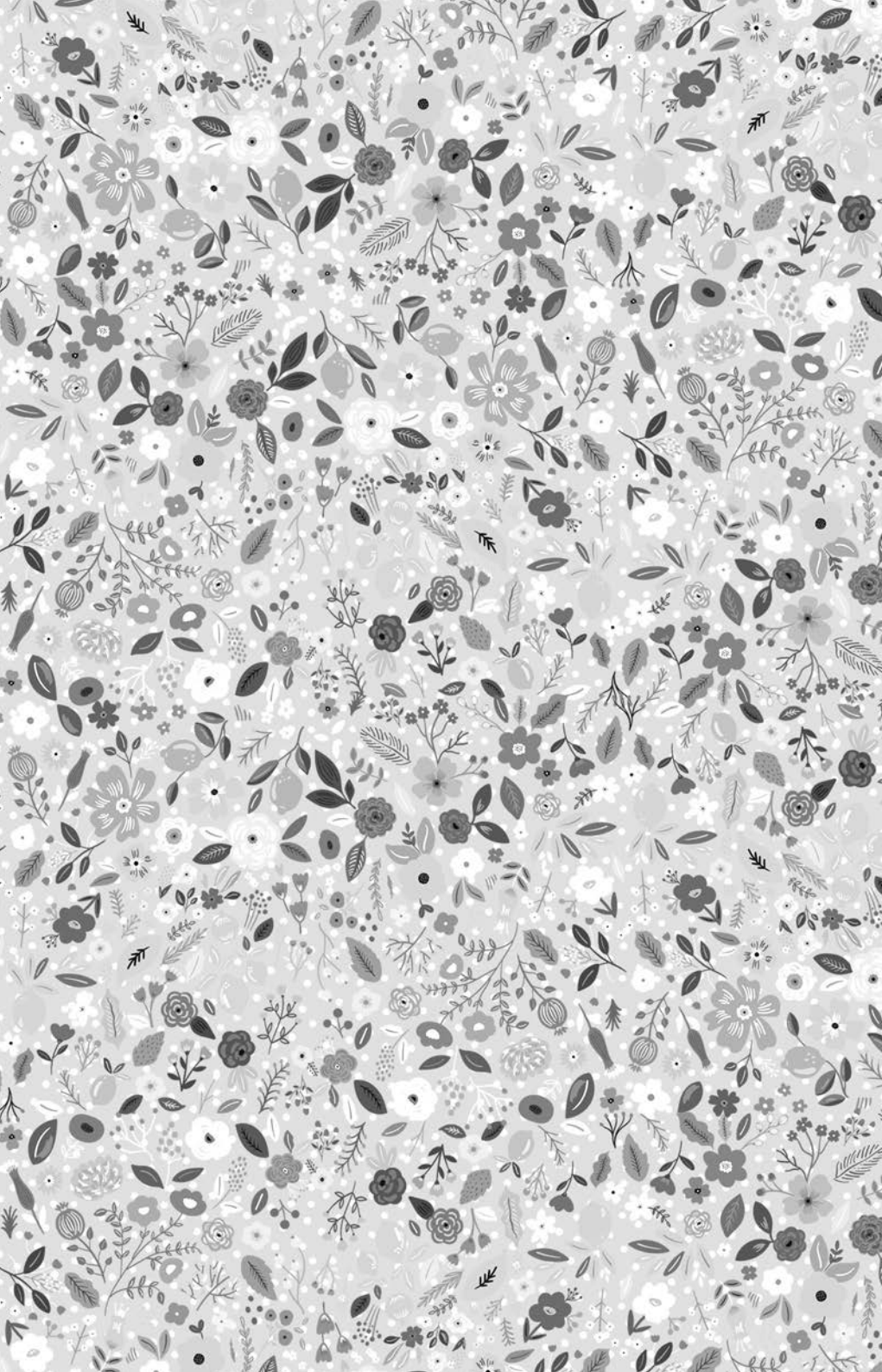
L. M. MONTGOMERY

YEŞİLİN KIZI ANNE
KITABININ YAZARI

CARPE
DIEM

Carpè Diem!

Mavinin Kızı Emily-7

Umut Mevsimi

Yazar: L. M. Montgomery
Çevirmen: A. Şeyma Üstün
Yayın Yönetmeni: Sibel Talay
Kapak Tasarımı: Esra Burak
Mizanpaj: Nur Kayaalp

Carpe Diem Kitap

Yayın No:

Genç Kurgu / Roman / Hayat Serüveni

1. Baskı, İstanbul, Temmuz 2023

Yayıncılık Sertifika No: 45585

ISBN:

Lacivert Yayıncılık Sanayi ve Ticaret A.Ş.
Cağaloğlu, Alemdar Mahallesi,
Alayköşkü Caddesi, No:5 Fatih / İstanbul
0212 511 24 24
kitap@carpediemkitap.com

carpediemkitap.com
instagram/carpediemkitap

Baskı ve Cilt:

Sistem Matbaacılık

Davutpaşa, Yılanlı Ayazma Sokak, No:8 /A

Topkapı / İstanbul

0212 482 11 01

Matbaa Sertifika No: 49687

© Bu kitabın tüm yayın hakları, anlaşmalı olarak
Carpe Diem Kitap, Lacivert Yayıncılık
Sanayi ve Ticaret Anonim Şirketi'ne aittir.
İzinsiz yayınlanamaz. Kaynak gösterilerek alıntı yapılabilir.

MAVININ
KIZI

Emily

UMUT MEVSİMİ

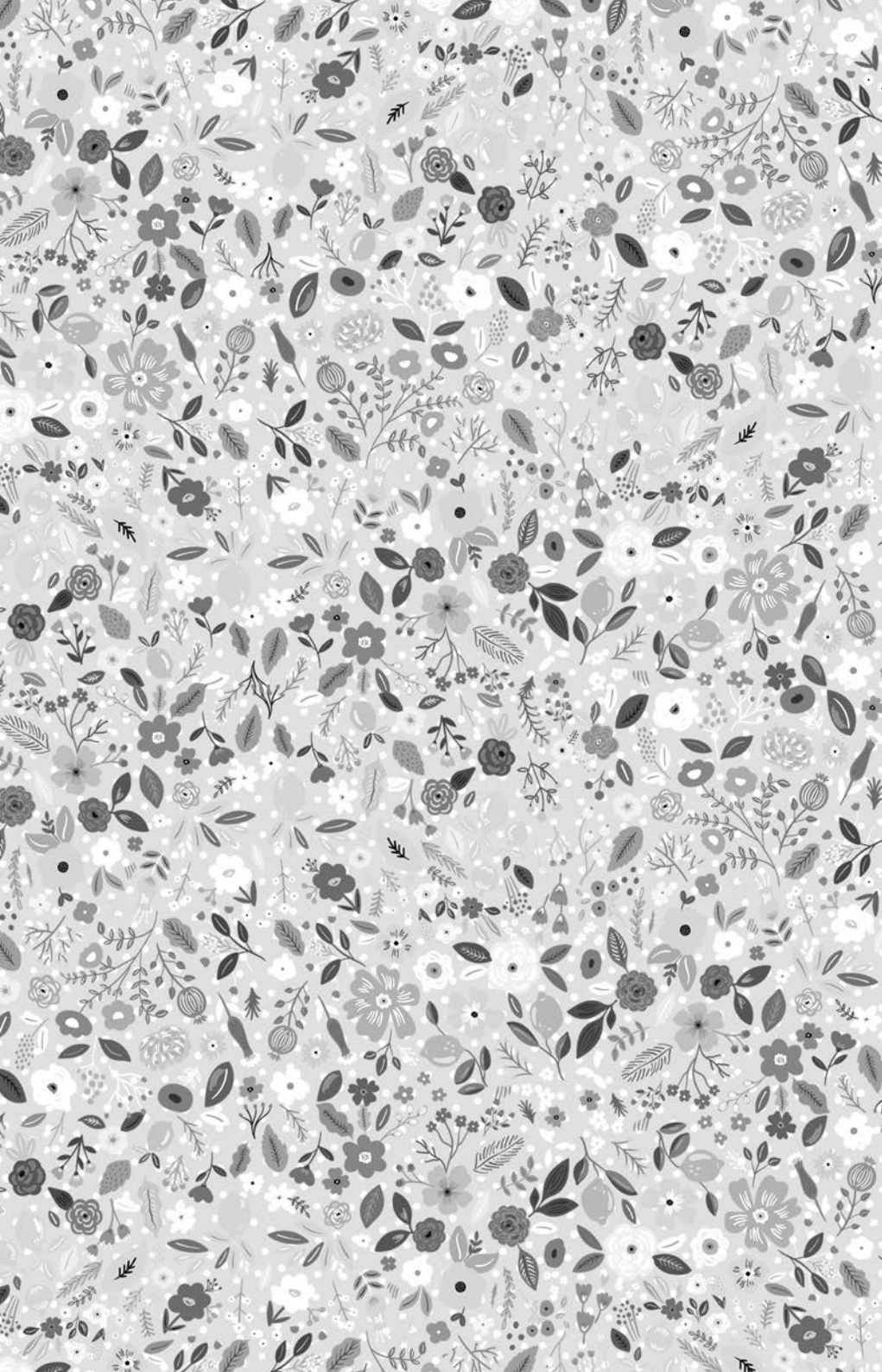

CARPE
DIEM

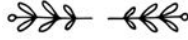
A. Şeyma Őstn

Boęaziçi Üniversitesi Türk Dili ve Edebiyatı Bölümünden 2014 yılında mezun oldu. Dergi, gazete ve yayınevlerinde araştırmacı yazar olarak görev aldı; editörlük ve çevirmenlik yaptı. Yıldız Teknik Üniversitesi Yabancılar Türkçe ğretmenliği alanında yüksek lisansını 2020 yılında tamamladı. Farklı uluslararası konferanslarda ocuk yayınları üzerine sunduğu bildirileri makale formatında da yayımlandı. Halen Marmara niversitesi'nde Yayıncılık Yönetimi Bölümünde yüksek lisans eğitimi görmektedir. Evli ve bir ocuk annesidir.

Yeniden Yeni Ay

Emily, Shrewsbury'den New Moon'a döndüğünde günlüğüne "Artık çay yerine süt içmek yok" yazmıştı.

Elizabeth Teyze'nin, onun çay içmesine izin vermesi büyüdüğünü kabullendiği anlamına geliyordu. Gerçi yine de Emily'nin ipek çorap giymesine izin vermedi. Görünmediği için ipek iç etek belki hoş görülebilirdi ama ona göre ipek çoraplar bir genç kız için kesinlikle yakışsızdı.

Lise günleri artık geride kalmıştı. Kuzen Andrew Murray ve Perry Miller da Emily'nin artık çocuk olmadığını farkındalardı. Her ikisi de Emily'nin kendisiyle evlenmesini istiyordu. Fakat Emily ikisine de pas vermeyince hüsrana uğradılar.

Kasabada Emily'i tanıyanlar, onu tanımayanlara kendisinden bahsederken fısıltıyla "New Moon hanımefendilerinden Emily, o bir yazar" diyorlardı.

Blair Water ve Shrewsbury'deki bazı kişiler, New Moon Çiftliği'ndeki eski evin genç bir kız için sıkıcı olduğunu düşünüyorlardı. Üstelik Bayan Royal'ın New York'ta bir dergide çalışması için kendisine önerdiği iş teklifini reddetmiş olmasını da aptalca buluyorlardı. Onlara göre Emily, kendisi için iyi bir şeyler yapma şansını çöpe atmıştı.

Ancak hayatta ne yapacağı hakkında çok net fikirleri olan Emily, New Moon'da hayatın sıkıcı olduğunu ya da artık hedefine ulaşma şansını kaybettiğini düşünmüyordu.

O, 'Antik Hikâye Anlatıcıları' klanına mensup biriydi. Binlerce yıl önce doğmuş olsaydı, kabile ateşinin etrafındaki çemberde oturur ve anlatıcılarıyla dinleyicileri kesinlikle büyülerdi. Ama ruhen hissettiğinden farklı bir zamanda doğduğu için muhataplarına da farklı bir şekilde ulaşması gerekiyordu.

Sonuçta hikâye dokumanın malzemeleri, her yaşta ve yerde aynıydı. Doğumlar, ölümler, evlilikler, skandallar... Bunlar, dünya kitabının da kurgusunu oluşturuyordu. İşte, Emily de bu malzemeleri kullanarak yazarlık yolundaki yürüyüşünü sürdürmeye ve böylece geniş kitlelere ulaşmaya kararlıydı.

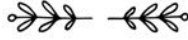
Aslında Emily Byrd Starr'a göre yazmak, sadece dünyevi bir kazanç meselesi değildi. Bu, onun olmazsa olmazıydı. Fıtratının bir gereği idi.

Bir güzelliğe ya da çirkinliğe dair fikirler, onları kaleme dökene kadar ona işkence ederdi. Hayatın komik ve trajik yanları onu büyüler ve ısrarla onun tarafından yazılmayı beklerdi. Gerçeğin hemen ötesinde uzanan ölümsüz rüyalar âlemi, bütün gizemiyle onu çağırırdı.

Diğer taraftan tüm benliği gençliğin neşesiyle doluydu. Hayat sonsuz bir heyecanla onu cezbediyordu. Hedefine yürürken zorlu bir mücadelenin onu beklediğın farkındaydı. Çevresindeki insanların küçümsemeleri, acımasız eleştiriler, alaycı yorumlar, kesilen ilhamlar, yazma konusunda ümitsizliğe kapılacağı dönemlerin olacağını biliyordu.

Elizabeth Teyze, onun yazıp durma çılgınlığına tahammül ediyor ama asla onaylamıyordu. Emily, Shrewsbury Lisesi'ndeki son iki yılında, şiirleri ve hikâyeleri sayesinde biraz para kazanmıştı. İşte, Elizabeth Teyze bu yüzden onun kısa şeyler yazmasına şimdilik ses çıkarmıyordu. Ama yazarlık gibi bir şey kabul edilemezdi. Çünkü daha önce hiçbir Murray, böyle bir şeye kalkışmamıştı.

Diğer taraftan Elizabeth Teyze, Emily'nin New Moon'daki sıradan dünyası dışında istediği zaman kaçabileceği, yıldızlı ve sınırsız bir krallığa sahip olduğu gerçeğinin de farkındaydı. Emily, o dünyaya geçiş yaptığıında yüzünün ve bakışlarının aldığı hali gördüğünde Elizabeth Teyze, ona kızmak yerine tutkusunun büyüklüğünü görüp şaşırıyordu.

Emily'yi tanıyanlar bilir. Ama onunla yeni tanışacak olanlar için şöyle bir portre çizilebilir. Arka planda New Moon Çiftliği'nin gizemli bahçesi, huzurlu, zengin, manevi gölgelerle dolu büyümlü bir yer... İçi çam ve gül kokularıyla dolu.

Arıların heyecanlı uçuşları, rüzgârın tınısı, masmavi Atlantik Körfezi'nin uğultusu ve yan tarafında uzanan Koca John'un arazisindeki köknarların iç çekişleri...

Emily, buradaki her bir çiçeğe, her sese ve gölgeye, tüm güzel yaşlı ağaçlara tek tek dokunmaya, özellikle de onlarda kendi özüne dair parçalar bulmaya bayılır.

Emily, ince yapılı genç bir kızdır. Siyah, ipek gibi saçları, menekşe rengi gözleri vardır. Konuşurken ya da gülümserken dudagının kenarında Murray'lara özgü bir kırışık oluşur.

Hafif sivri uçlu kulakları ona bir elf havası katar. Bazı insanların ona kedi benzetmesi yapmasında belki bu kulaklarının da etkisi vardır.

Küçük bir çene ve ince, uzun bir boyun... İçinde muziplik barındıran bir gülümsemeye sahiptir. Yuvarlak yanaklarında, bazen kırmızıya dönüşen soluk gül lekeleri görülür. Ve Nancy Teyze'nin övdüğü ince ayak bilekleri...

Tüm bu özellikleriyle Emily için 'çok güzel bir kız' denilebilir mi bilinmez. Blair Water'da güzel kızlardan ve kadınlardan bahsedilirken hiç Emily'nin adı geçmezdi ama onun yüzüne bakan hiç kimse bu yüzü unutmamıştır.

O, soyundaki tüm güzel kadınlardan bazı özellikler taşımaktadır. Zarif, parlak, berrak akan bir suyu andırır.

Ama sonuçta o da soyundaki tüm insanlar gibi ölümlü biri. Ve bu gerçeği her hatırladığında Emily, kalbinin derinden sarsıldığını hisseder. Bundan da anlaşılacağı üzere o sıradan biri değildir.

Küçük bir çocukken bir keresinde Emily, babasıyla birlikte onun öldüğü yerde, Maywood'daki küçük eski evlerinde yaşarken, gökkuşağının bittiği yeri aramaya koyulmuştu.

Uzun ıslak tarlaların ve tepelerin üzerinden umutla koşmuştu. Ama o koşarken harika renklerle bezeli kemer solup gitmişti.

Emily yabancı bir vadede tek başına öylece kalmıştı. Evinin hangi yönde olduğundan bile emin değildi. Minik dudakları titredi, gözleri doldu.

Ama sonra başını gökyüzüne kaldırdı, gülümse-di ve cesur bir sesle “Başka gökkuşakları da olacak” diye bağırdı.

Evet, Emily bir gökkuşağı avcısıydı.